

Els autors joves

Ramón Campmany y Cassimir Giralt

Autors de les comedies **LA BARCELONINA** y
TOTAL, RÉS estrenades aquesta temporada amb
éxit extraordinari en el teatre Principal.

Publica de folletí sencera, la
comedia de gran éxit

TOTAL, RÉS

48 pàgines 15 cèntims

En el número vinent publicarem una tragedia
d'un dels mes celebrats autors catalans

El concurs d'elenchs d'aficionats

Círcol de Sans

**La Festa del blat, obra del concurs, posada per la companyia
d'aficionats que dirigeix D. JOAN DRETS**

LA FESTA

De festa'ns atrevim a calificar l'acte de diumenge passat al Círcol de Sans, de festa, car se donà a la representació de l'obra del concurs *La festa del blat*, tots els honors d'una representació extraordinària. Així degué entendre el públic car amb tot y que la rienta tarda de Maig convidava més a passejar que a tancar-se en un teatre, và omplir ben d'hora tota la espayosa sala d'espectacles d'aquell local, el millor sens disputa de tots els colisseus particulars de Barcelona. Pera amenisar els intermedis y donar majors ayres de festa a la representació de l'obra del nostre concurs *La festa del blat* la Banda Obrera Martinense, que dirigeix el mestre don Rafel Losada, devia donar al final de l'obra un concert y executar composicions del seu repertori al jardí durant els intermedis.

EL JURAT

A tres quars de quatre en punt và arribar en automòvil el jurat calificador del concurs, que fou atentament rebut pels senyors de la Junta del Círcol de Sans. El Jurat durant la representació và ocupar la llotjeta número sis de la platea.

LA REPRESENTACIÓ

El qu'escriu aquestes ratlles, modest revister informatiu de DE TOTS COLORS, creu que en aquest cas no es prudent parlar de l'interpretació donada a *La festa del blat* y es promet, de passada, ferho aixís en totes les altres del concurs a que assisteixi, car, com digué molt bé el director de l'elench don Joan Drets al dirigir la paraula al públic, aquella representació havia sigut donada davant d'un jurat competent y sols a ell tocava judicarla.

PARLANT AMB EL SR. BADUELL DEL JURAT

Algú va dir al senyor Baduell que hi hauria molts grups d'aficionats que per circumstàncies de local, deficiències de les juntes etc., etc., no's trobarien en tan bones condicions com el quadre que dirigeix don Joan Drets, pera poguer eixir airosos del seu comès. El Sr. Baduell va fer de resposta aquestes o semblantes paraules, que reproduhim amb goig, perquè foren confirmades per tots els senyors del Jurat, y per. que representen un gran esperit de justícia, forsa encoratjador pera els aficionats: El Jurat tindrà en compte sempre els medis de que disposa el quadre concursant, de manera que'l de corat y el posat de l'escena, no pesaran tant en el fallo com el treball del quadro, el moviment de les figures, la vida del conjunt, etc.,.

EL LUNCH

Acabada la representació de *La festa del blat*, el Jurat fou obsequiat per la molt atenta Junta del Círcol de Sans, representada per don Manel Baviera, president, don Jaume Pujol, secretari y don Raimond Colominas, vocal, amb un lunch que fou servit en l'elegant restaurant d'aquella important entitat. Se destaparen unes botelles de *champany* y s'entaulà una estona d'agradable conversa. Quan el Jurat va tornar a la sala d'espectacles la *Banda Obrera Martinense* estava donant el seu

CONCERT

Va ésser un veritable èxit per aquesta banda tota composta de gent treballadora. Toca, la banda aquesta, amb exacta precisió, no es estrident ni esgallera, sino que en cambi té entonacions avellutades que descobreixen el bon gust artístich de son notable director don Rafel Losada.

LA SORTIDA

A les vuyt va acabar la festa, que tenia per epílech un gran ball de societat a la nit, al qual foren atentament convidats alguns redactors de DE TOTS COLORS. La Junta, sempre atent y amabilíssima, va acompanyar als senyors del Jurat fins a la porta del Círcol, mentres la generació congregada allí aquella tarda eixia satisfeta de la festa, que realment resultà animada, lleugera y fresca, fresca com la tarda de Maig que feya.

Nou Concurs

DE TOTS COLORES obra un nou concurs. Serà aquest el primer d'una serie que pensèm fer pera estimular y afavorir el conreu de les lletres catalanes. No tot ha d'ésser teatre. Cal també que les altres manifestacions de la vida literaria siguin estimulades y protegides. Nosaltres tenim un camí assenyalat y el seguirem amb entusiasme, però no se'ns fassi ara avensar idees, car com som en el país de les imitacions ben d'hora les idees que ara exposariem serien explotades pels altres y no per nosaltres. Sàpiguen tan sols els nostres llegidors que aquest nou concurs respòn a un plan preconcebut que durà a DE TOTS COLORES a plenitut y gloria.

En el número vinent publicarem els noms de les distingides personalitats que formaran el Jurat que haurà de premiar *el millor conte en prosa y el millor diàlech per teatre* (tant dramàtic com còmic) que se li presentin a consideració.

El premi del *conte en prosa* serà de

25 pessetes que's faràn efectives en aquesta Administració al autor premiat. El Jurat podrà concedir ademés quatre mencions honorifiques a n'aquest premi y tan el conte premiat com els mencionats seràn publicats en la Revista.

El premi al *diàlech per teatre* (dramàtic o còmic) consistirà en impressió de l'obreta a fi de que pugui ésser representada, donatiu de 50 exemplars impresos a l'autor afavorit y compromís per part de DE TOTS COLORES de fer representar el diàlech per un quadro d'aficionats de Barcelona dintre els tres mesos de la data en que hagi estat publicat el veredict. El Jurat no podrà concedir mencions a n'aquest premi.

En el número vinent publicarem les condicions del concurs, el plasso pera concorrehí, el nom dels senyors que constituhiràn el Jurat etc. etc., Ara sols podèm avensar els de don Joan M.ª Guasch y don Joan Puig y Ferrater als quals hem tingut el gust de visitar y'ns han atès en la nostra petició.

Breviari

La festa major de Sant Martí, el Vell.

Aquest matí, quan el nou dia colorejava el cel de roses, quan s'abscondia l'estel de la Bella Auba, el bronze de les campanes de la vella esglesia — esglesia romàntica y velleta, confidenta patriarcal d'uns mos amors a tres germanes, llunyans però inolvidables! — ha omplert de sonoretats l'aire dolcíssim de la matinada eglògica.

Un vol d'oronelles ha posat ritme amb

sos xisclets a les veu de bronze .. Hores après el sol, un bon sol de Maig, m'ha besat amb son bes d'or. Era ja alt el dia y al cel reya el blau son riall d'arcadia sobre el vilatge. Blau de cel, or de sol, cantar de campanes, rialles y crits al carrer, els esgangallers acords d'un pas doble, vell y rampló, però amb grans refilets de corneti y platerets. Me duhen l'esmorzar al llit, perquè aquestos bons camperols creuen que aquí a ciutat tots ho fem així...

Es una nena de la casa qui'l dú; me parla, a grans crits joiosos, de la festa major, de l'envelat, de l'ofici, de la processó. . Y en sa carona colrada pel sol el ulls s'encenen en blau, un fort blau de Mediterrani.

L'altar de la vella església romàntica radia de lluminaries y de roses. . En la penombra de la església, allà dalt damunt el chor, un *rosotó* de vidres polícroms s'encén en roig y en blau, roig de sanc, blau de mar, en verd y en morat, verd d'ulls de pecadora de Mucha, morat de llegenda maeterlinckniana... El flam llangorós d'uns cirs tremola... Sant Isidre voltat de flors, somriu amb un beat somriure de mansuetut y de bonhomia... Aquest bon Sant Isidre, qu'es com un company d'aquets camperols, un company amb quelcòm mésde sapiencia, però al que's pot demanar lo que's vulga segurs de que sempre somriurà de la mateixa manera.

Dansen en l'ambient una diria, litúrgica *farandola*, l'encens cremat y la cera cremada. . Un jove s'ennuega amb aquella *fortor* y son estossegar ressona espantablement en aquell silenci fet de tantes remors.

La gent s'apreta entre gemechs y interjeccions reprimides... Se suha barbrement, embolquellada la carn amb la roba negra y groixuda de llana de tapabokes, o de capa de *sereno*... Amples gotes de suhor sobre l'enmidonada camisa, dura y forta com les coraces primitives. . Quan algú, al entrar, obra la cortina del pòrtich, se veu la plassa rogenta de sol, y la multitud sospira. . Se sent a fora, en el carrer, els joyosos crits d'uns infants... Els picarols d'un carro que passa.. El clarí agudíssim d'un gall.. Per fil l'orga se desfà en una pluja d'acords qui son com una claríssima escala de llum inefable... Cantan infants y les trèmols veuetes vibran emocionada-

des o porugues... La gent se mou y respira sorollosament.

Itae missa est

Encar en els porxos de la vella església la jovenalla espera a les rústegues Galatees... Les amoretes, llordes y brutals, enceses de la vella picardía de Vicens García y Estebanillo González, creuhen l'aire en un sanchnant rondò.. Elles passen, mudades y somrientes..

La plasa resta sola. Sola, y en la soletat, el sol, el vell faune, la besa amb un llúbric bes d'extenuat.

A totes eixes cases avui se rendeix culte al Deu Pantagruel...

La plassa resta sola. . Un gos, en un recó d'escombreries, remuga en un famèlic mondlech. . Les campanes del vell campanar de la vella església cantan dues hores. El cel es blau. .

En el silenci de la ^{***}nit, clara nit florida d'estel·les com les nits de Musset, posttrera nit de festa, e's primers compassos del primer vals han omplert l'ambient de joya, una agredolsa joia de cosa fugitiva. . En la foscuria l'envelat donava l'impresió d'un estel·la cayguda en terra.

Uns a manera de cobrellits, llampants y incolors ja pels sols y les plujes, se plegaven en pabellons de duptés gust. Unes llaçades de seda blau de cel, y après grans feixos de verd servint de sòcol. . L'aranya de vidre penjant del sostre de tela ròsea y extranyament gonflada. .

Vals, americana, mazurka...

Els balls se succeheixen frèvols y alats y en la frevoletat de l'ambient tenen un marcat sabor romàntich... La jovenalla riu a grans riallades, parla a grans crits: s'ha d'acoblar l'alegría per tot l'any, que després la inefable y radio-sa claretat d'aquest dia dolcíssim d'amor vindran els altres trescents seixanta quatre aborrits y grisos, vulgars y bes-tials y callats... Ja sols mancan poch-

balls per acabar, y en els rostres s'hi nota més el cansanç, y els ulls, que ans s'encenian en joia y en cançons, ara esguardan distretament, y els llavis, que s'havien obert en rialls amples y galans, ara ja fan més discreta la joconda moeca el carmí ja no es tan carmí, ni el riall es tant enjogassat. . Vals-socis, americana, cotillón final... Y ja'ls llavis, pels qui hauràn florit tants besos que may esclataran, se contrauen en una inconsciente moeca d'inconscient dolor... Y els ulls brillan extranyament enigmàtics, — brill de llàgrimes, jo diria... — Ja ha finit el postrer vals... Enllà la quimèrica ratlla de l'horitzó el cel s'aclareix en un florir de roses, de roses albes, de roses sanchnantes...

Les rústegues Galatees s'embolcallen amb els xals. — Es dolenta la rosada de Maig — Els camins s'omplen de grups, qu'en la pàlida mitja llum morada de l'aua tenen apariences espectrals... Se parla a grans veus — Adeu... Adeu... Fins a l'altre any... Els qui sien vius... No sabèn la Layeta?... No... Ja no's casa: avuy a l'envelat harenyit... Pobra noia. —

L'envelat resta sol, resta trist... Dansa en l'ambient una infinida melengia. . Hi ha odor a flors marcides y a carn femina adolescenta en aquest envelat tant sol, tant trist... Amors tímids y dolcissims d'un sol jorn, qui daurèu inefablement tota la vida... Amors d'envelat, de festa major, amors d'un dia, que moren y sabèm de cert no tornaràn may més. A terra, damunt la polsosa catifa, un clavell marcit y esfullat: aquest clavell ha enjoyat la testa o el síde qualche adolescenta... Aquest es tot un poema d'amor marcit y olvidat en la catifa de l'envelat... — *¡Quand l'amour meurt!* *¡Quand l'amour meurt!* — Ja es dia. Les aloses cantan y volan. El cel es blau y jo no sé què sanglota...

LLUIS CAPDEVILA

Desde Buenos Aires

De Nostre Corresponsal

Joan Doménech. — Aquest Quadro Filodramàtic, organisa pera el dia 18 d'Abril prop-passat en el Teatre Mariano Moreno, una funció en honor y benefici de son intelligent director el senyor Angel C. Cappellano.

Se posà en escena, el drama en tres actes *Espectres* y el monòlech tràgich escrit per el beneficiat, *Lladre*.

Les dugues obres sigueren desempenyades magistralment per tots quants en elles hi prengueren part, distingintse de una manera gran el senyor Cappellano, quin fou ovacionat amb justicia, per la distingida concurrencia que omplenava el Saló d'actes.

Casal Català. — La vetllada commemorativa celebrant el quart aniversari de la fundació d'aquesta honorable entitat, revestí caràcter de solemnitat, tota vegada que en el Saló Mariano Moreno, ahont tingué lloch la festa, la nit del 20 de Abril, s'hi aplegà lo bo y millor de la Colonia Catalana.

Se posà en escena la emocionant tragedia en un acte d'en Morató, *La jova*, triomfant en sa execució, la senyora Palacios y els senyors German, Pons Biosca y Tassi.

Jordi Erin, quin rol estava á càrrech del senyor Bosch, estigué admirable demostrant una vegada més car no un bon aficionat, sinó un gran artista.

El senyor Lleonart en el paper de O'Connell, desencaixà un poch, encare que demostrà ésser un bon aficionat. En conjunt, l'obra agrada molt, essent molt aplaudits sos intèrprets.

Finalment, el xistós pas de comedia d'en M. Folch y Torres *Duetto*, desenpenyat per la senyora Palacios y el senyor Serra, fou molt ben rebut y celebrats els acudits de que està plena l'obreta.

Felicitèm als actors y els encoratjem a que segueixin abant, donchs alguns d'ells, com els senyors Bochs y Serra, ratllaren a gran altura y més que haverlos admirat com a aficionats, moments hi hagueren en que'ns crèyem veurer a artistes consumats.

L'Orfeó Català amb son mestre director el

senyor Ernest Sunyeu, cloguè aquesta hermo-
sa vetllada amb un bonic programa que fou
molt aplaudit, veientse precisat repetir al-
guns nombres per exigirho aixís el nombrós
públic, que no deixà d'aplaudir un sol mo-
ment.

En resum: festa simpàtica y profitosa dig-
na de que's repeteixi.

PRINCIPAL

A tout seigneur tout honneur, diu-
hen els francesos, y nosaltres, atents a
la present màxima, a fi de poguer par-
lar amb l'extensió y cura deguda de *El*
Geni de la Comedia, que'ns està donant
en Gual al Principal, reservarem el fer-
ho pera'l pròxim número, quan el cicle
serà complet y haurèm pogut apreciar
el conjunt.

ELDORADO.

Vint anys després, passa còmica de
Salvador Bonavía.

No es cap comedia, ni cap fi de festa.
Es una tempestat de xistos, o millor dit:
es la presentació de mitja dotzena de
personatjes, amb l'únich objecte de dir
xistos.

Aixís com en Pepe Marquès fa servir
aquell ja célebre Pagès per fer riure al
seu auditori, aixís el senyor Salvador
Bonavía se val d'uns quants actors tra-
vestits pera fer gala de les seves gracio-
ses dots. Estèm segurs que si en Pepe
Marquès fos propietari d'una revista
teatral, estrenaria comedies tan *salades*
com les del senyor Salvador Bonavía.
Ara com ara no més n hi há un altre que
li pugui fer la pols. Es en «Moraguetes»,
del *Papitu*.

Nosaltres creyèm que *Vint anys des-*
prés serà representada en totes les so-

cietats ahont hi hagin joves graciosos
capassos de fer riure a las *mamàs*. Car
els xistos van passant enginyosos y plens
d'aquell bon humor dels homes grassos
y contents a qui els negocis els hi van
bé, y escoltantlos fan l'efecte d'una re-
copilació feta d'una secció de *Corres-*
pondencia.

Sigué desempenyada pels senyors Ver-
gès, Guixer, Capdevila, Galceràn y se-
nyores Plà, Roldàn y Verdier.

Desamor, drama en dos actes de Joan
Puig y Ferrater.

¿Per què'l nou drama d'en Puig, aquest
que'ns ha donat a conèixer darrerament
y que, no cal duptarho, và ésser escrit
amb molta anterioritat a *El gran Aleix*,
no té la forsa, el color, l'intensitat del
que acabèm de citar?

Desamor passa pel davant dels nos-
tres ulls sense impresionarnos forta-
ment; y això, a què's degut? Es que *Des-*
amor no es un drama? Res d'això. La
darrera producció qu'en Puig ens ha do-
nat a conèixer es, en sa concepció, un
drama, y un drama fort y nou, dintre les
lletres catalanes.

Lo que hi hà es que al desenrotllarlo
escènicaament, en Puig no'ns el presenta
sencer el drama del desamor, sinó que,
al aixecar el teló, ja estèm propiament
en plè desenllàs, ja som, com si digues-
sim, al epílech de l'obra.

Perquè, per lo que diuen els perso-
natjes y no perquè ho vejèm, haurem
esment de que en aquella casa s'es vi-
cut sempre amb desamor, que ls fills han
passat una llarga vida de privacions,
que'l pare ha deshonrat a la família amb
un procés escandalós per una usurpació
de marca mercantil, que aquesta feta del
pare ha estat causant de la ruína del ne-
goci incipient que'l fill comensava a fer
funcionar separadament. Aleshores ens

enterem de que hi hà un viu antagonisme de caràcters entre pare y fill, y que a la casa tenen recullit a un cosí vagabond que havia anat a raure a l'Hospital, del qual n'està enamorada la filla.

Tot això ens ho expliquen els personatjes, y molts cops amb no massa sobrietat, y sense que, pels fets escènichs, ni per topades de caràcters, prenguin viu relleu les situacions.

La part de *Desamor* que veyem, resta limitada a la lluyta del fill per demanar el dot al pare, car vol establir-se sol. El pare s'hi nega, després d'una escena que, per estar poch preparada, passa sense fer gran impressió, y el fill roba al pare, convençut de que en aquell cas el robo es una cosa llegitima.

Cert que si *Desamor* tingués altra construcció teatral, aquestes escenes y aquests fets tindrien tota la força que s mereixen, car es d'alta tragedia semblant situació.

Això mateix passaria amb l'episodi, que paralelament a l'acció principal pren, tal y com està construït avuy *Desamor*, més importància que aquella. Els amors de la noya amb el cosí vagabond y els d'aquest amb la minyona de la casa, constitueixen la nota més interessant del nou drama d'en Puig. Els dos caràcters de les dones son dibuixats amb fermesa, la senyoreta tota tendresa, la minyona tota passió terrenal, y ell, l'inadaptable, el vagabond, està tractat també amb ayres de grandesa.

Però, si nosaltres haguessim pogut viure el contrast de la figura del recullit y l'ambient que'l volta en la casa hospitalaria, potser hauriem pogut sentir un gran desitj de llum, de llibertat, y aleshores totes les escenes d'ell amb la sensual minyona haurien dut el prestigi de quelcòm superior al caprici d'un senyoret o a la conquesta d'un *pessa*.

Emprò, sia com sia, en Puig y Ferras

ter es sempre personal y valent. Podrà ésser desvergonyit, amb juvenívola ardentia, però may serà manso; podrà descuydar la construcció escènica, però sempre ens presentarà un drama; podrà, en fi, no impresionarnos, però sempre ens veurèm precisats a respectarlo.

En Borràs es, sens dupte, el que en *Desamor* se llueix més. El personatge que interpreta intriga al públich, y ell el crea amb aplom y l'encaixa d'ayre y caracterisació.

La senyora Baró està també encertada en el seu personatge, com la senyora Fremont.

El senyor Tor ens và agradar més en el «Moes» d'*El gran Aleix* que no pas en el «Pare» de *Desamor*; n'obstant, cal aplaudirlo.

La decoració tenia el dó de desorientar al públich fins a l'extrém de que si no haguessim sabut que l'obra passava a Barcelona, hauriem pensat que l'acció's desenrotllava a fore... Y de tot ne tenia la culpa un campenar tort, punxagut y groch, que, no sé per quina causa, semblava més baix que les cases, car no es de creure que l'acció del drama d'en Puig se desenrotlli en un quint pis y sota terrat.

NOVETATS

Ha debutat en aquest teatre l'eminent actriu italiana Lyda Borelli.

A l'hora qu'escrivim les presents ratlles, no'ns ha donat a conèixer encara cap obra nova; ha posat tant sols obres del seu repertori ja conegudes del nostre públich, en les quals ha pogut lluhir el seu rellevant talent d'artista y els seus encants de dòna.

En *Zazá*, *L'ase de Buridán* y *Salomé* ha estat forsa aplaudida.

Porta un conjunt de companyia forsa acceptable.

TIVOLI

Omplen el programa *El Príncipe casto* y *El fresco de Goya*; *Crisálida* continúa en el cartell, agradant més la lletra.

Han estrenat *Canto de primavera*, lletra y argument (segons deyen els cartells) d'en Pasqual Frutos y música del mestre Luna.

Assistirem a l'estrena amb la convicció de veure quelcòm lloable, ja que l'última obra que s'estrenà dels anomenats autors fou un èxit dels grans, y a dir veritat, quedaren defraudades nostres esperances, puig no es obra que passi de regular.

Trovàrem també massa *vistositat* y molt poqueta *realitat* en la sortida dels estudiants cantant l'himne formats militarment y amb luxosos trajes de llamants colors, que no creyem que a Alemania els usin d'aquella manera.

El diàlech es correcte; l'empresa ha presentat l'obra bastant bé y el públich l'ha rebuda millor que l'obra es mereixia.

Els artistes l'han estudiada amb *amore*, y si no fos qu'en algún moment estigueren quelcòm *apallassats*, ens haurien agradat més.

Per ara encara no s'ha trobat l'èxit de la temporada.

Esperem *El cuarteto Pons*, que, segons diuen a Madrid, ha agradat molt.

NOU

La novetat més gran de la setmana ha sigut les representacions de la xistosa sarsuela catalana *Ki-ki-ri-ki*.

Les saladíssimes tiples còmiques Salut Rodríguez y Rosita Marco, junt amb els notables actors Joseph Sanpere, Pep Alfonso, Mir y Zenón, feren les delícies del nombrós públich que assisteix a aquest teatre.

Aquesta mena de representacions son

les que, al nostre entendre, haurien de subsistir, alternades amb altres de meritíssimes del nostre teatre lirich català, ja que la companyia d'aquest colisseu s'enquadrà perfectament en les obres de la nostra escena, més, molt més, qu'en les del teatre castellà. Recordis sinó la temporada de *vaudeville*, en la que hi figurava quasibé la major part d'aquesta companyia, junt amb elements de reconeguda vàlua; per desgracia, no es aixís, y avuy ens trobem que, enlloch de veure representades obres amb verdader enginy y gracia, ens ofereixen ridicoleses com *Canto de Primavera*, que fins sembla mentida que sigui dels mateixos autors de *Musetta* y *Molinos de viento*; amb tot, en aquesta obra estrenada el passat divendres, que dirigí el mateix compositor, s'hi escoltaren aplaudiments, sobretot de la *claque* y dels pianistes de maneta que assistiren a l'estrena; và haverhi *cable!*, però, a dir la veritat, el públich ne sortí terriblement desilusionat, ja que, degut als preparatius que's feren, l'obra resultà una segona part del *parto de los montes*.

Ho sentim, però... no podem plorar, per les causes ja indicades.

LIRICH

Continuen representant en aquest teatre la popular sarsuela valenciana *El presilari* y alguna que altra de castellana, com *Mal de amores*, *Juegos malabares*, alternades amb les produccions de la casa, *La avaricia romp el sac*, *Un aprenent de lletí*, *Als lladres!* y *Milord Quico*.

Ahir se celebrà el benefici de l'aplaudida tiple còmica Villasalero y de l'actor senyor Picher, estrenantse amb tal motiu la pessa valenciana *La chent de trò*.

El públich và a n'aquest local, y les vetllades valencianes obtenen més èxit cada dia per part dels aficionats a n'aquesta mena d'espectacles.

CÓMICH

Dissapte passat s'estrenà l'opereta en tres actes *Pensión Gravin*, que resultà un fracàs per molts conceptes.

El públic, entre lo que li desagradà l'obra y l'extranya disposició de les butaques, ja que l'empresa té la mala costú de posar bñs a totes les files, feu algunes manifestacions de desagrado.

La presentació, riquíssima; y l'execució, per part de tots, en Viñas, en Güell, la Martí y la Villar, millor de lo que l'opereta estrenada's mereix.

PALAU DE LA MUSICA
CATALANA

D'esplèndida pot calificar-se la festa que, en honor a la memoria d'en Maragall, và donarse el passat diumenge al mati en aquest preciós local, organizada per la Joventut Nacionalista.

Els parlaments dels senyors Ruyra y Alcover, hermosos, hermostssims, foren escoltats amb vera fruhició y sorollosament aplaudits; les poesies del gran y plorat mestre foren també aplaudides amb aquella fè amb que s'aplaudeix lo ja consagrat, y la representació d'*Eridon* y *Amina* và ésser una delícia.

Tota la gracia juvenívola y fresca de aquell quadret secle XVIII semblava pendre més relléu devant de la cortina ahont se representava, y la senyora Baró brodà, cantà, dibuixà, en una paraula, animà d'una vida tota plena d'art y gracia el seu personatge gentilísim. La senyoreta Mestres y els senyors Capdevila y Tor, tots encaixats, ajudaren felicissimament a l'èxit franch que varen obtenir.

De manera que podèm calificar d'esplèndida la representació del preciós juquet de Goethe, traduït per en Maragall amb tota la frescor y lleugeresa que puga tenir la ploma d'un gran poeta.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

Sobrant de la setmana passada

—Atenèu Obrer Martinense.—Un elenc de jovincels baix la direcció de don M. Marqués, debutà el prou passat diumenge, posant en escena el drama en tres actes y en vers *Un manresà de l'any vuit*. De l'execució sols podèm alabar el fet de saberse els respectius papers tots quants hi prengueren part; mes per lo demás sí que deixà força que desitjar, car no n'hi hà prou de cantar versos sinó que's deu remarcar degudament l'atenció dramàtica. Aixís, donchs, portats del nostre zel per les coses de teatre, y a bons temps dels aficionats, recomanèm pera el millor lluhiment de tot que's fixin en lo dit. La senyoreta A. Arasa, que hi cooperava, sortí airosa de son comè; la concurrència amb tota benevolencia aplaudí al final de cada acte.

Per pessa, van representar *Un bon debut*, proporcionat a lo anteriorment dit.

—Esquerra del Ensanche.—El dissapte passat, La Agrupació Apolo donà en aquest local una vetllada teatral, posant en escena l'obra romàntica en quatre actes de don Angel Guimerà *La Reyna Jove*. Respecte a l'execució els que se enmotllavan en llurs papers, foren la senyoreta Piquer en la «Reyn Alexia» que la califiquen amb la nota de notable, el senyor Quinero en el gran «Duch Esteve», superior, y l'Amadeo en el «Filiberto», molt ben caracterizat. El que estigué poch en caràcter fou el senyor Fornés en el «Roland» y sempre en un mateix tò, y els demás ho feren mitjanament. La direcció escènica a carrech d'en Joaquim G. Parreño, no gaire acertada.

GRACIA.—La Filarmònica Gracienc.—Baix la direcció del senyor Julià se representà en aquesta societat el passat diumenge, el drama en tres actes de l'ignasi Iglesias *La Resclosa*.

Tant el treball escènich de la senyoreta Constans en la «Nuri», com els senyors Francitorres y Monreal en llurs papers, fou digne d'elogi secundant discretament la senyoreta Gomez y en Carbi, Mateu y Anglada. Desde que aquest quadro escènich treballa en aquesta entitat, aquesta ha sigut una de les obres que ha sortit més ajustada, cal ferho aixís d'aquí endavant.

—Centre Catòlich de Sant Vicens de Paul.—El diumenge passat baix la direcció del senyor Gost, se representà en primer lloch el drama en un acte *El petit mestre d'escola*, per la secció de noys y posteriorment alternant amb dos obretes castellanes el drama en un acte *Un cap de nvol*, interpretada discretament pels senyors Gost, Carcereny, Folch, Figueras, Amills y Martí.

SANT GERVASI.—Centre Autonomista Català.—Les obres qu'ompliren el programa del propi passat diumenge, foren les sarsuèles: en un acte *Tres per una* y *La lluna en un cove*, que foren interpretades amb discreció per la senyora E. de Sala y senyors Sala, Barraseta, Rita y Oliver.

HORTA.—Mont Carmelo.—La companyia Corberó-Castellet, posà en escena en aquest Centre Catòlic el dia 28 del mes passat el drama en tres actes d'en Pere Boquet *Com les Olives*, distingint-se en l'interpretació el senyor Castellet, secundant-lo discretament els demés elements. El diumenge dia 5 del corrent tingué lloch la representació de les obres *L'ànima en pena* y *Ditxosos Barrets*. En la primera s'hi lluhí el senyor Corberó (A.) y en la segona donà molt bé la nota còmica en Castellet amb ajuda dels senyors Perxes, Segarra y Tusquets.

El passat diumenge anaren les comedies *33333* y *De gorras* amb la mateixa execució que les anteriors.

El dia 16 se posaren en escena el *33333* y el drama *Lo llas etern*, y pel dia 19 *D'Extrem a l'Extrem* y *A la prevenció*.

D'aquesta setmana

—Centre Catòlic Obrer.—Per diumenge a la tarda hi ha anunciada l'obra de teatre antic *Incapacitat*, y la celebrada joguina lírica *Càpsules Mauser*.

La direcció va a càrrech del senyor Joan Bereaquer, prenent-hi part els millors elements del el·lèch.

En parlarem a son degut temps.

—Sportmen's Park.—En xamoses obretes del teatre català, y entre elles *Ditxós ball de màscara*, *A la vora del mar*, *Lo primer dia* y *La nit del amor* han tingut ocasió de lluhir-hi les senyoretes Serra y Martí y els joves Sanjaun, Escola, Tormo y S món.

La presentació escènica, pobre; però la bona voluntat dels aficionats digne d'elogi.

Parlarè de les novetats que hi hagi en aquest ventilat local estuenech.

—Cercle d'Unió Lliberal del districte VII (Assiàtic).—Vetllada memorable sigui la celebrada el dijous passat a n'aquest centre, a benefici dels pobles de la barriada.

Se representà la exquisida marina d'Apeles Mestres, *Sirena*, y la comedia castellana *El asistente del coronel* molt ben interpretades pel quadre escènic de la casa dirigit per en Ricart Palmerola. Prengueren part, també, a la vetllada, per deferència en aquest Cercle els notables artistes Joseph Sadurni, Antón vives y Antonia Castro, artistes lírics; la elegant parella de ball *Las Giralduas*, la simpàtica coupletista Julia Raga, y la gran canzonetista Julia David, que feu les delícies del auditori amb les seves picaresques cançons.

Honraren tant hermosa vetllada, el gob. rnador senyor Portela, l'arcalde senyor Sotres, y altres distingits personalitats de la capital. El nombrós públic en sorí satisfet.

—Centre Pla de Bages.—Celebrant-se el dia 16 de Maig el segon aniversari de la fundació d'aquest Centre, el quadre dramàtic posà en escena l'obra *Aucells de pas*.

Com ja de sobres tenim reconegudes les facultats artístiques dels aficionats d'aquest elench y que amb tant d'acert dirigeix en Enrich Vilar, no'ns caldrà extendre'ns en apreciacions y dirè'm en poques paraules que els senyors Miquel y Munné treballaren amb molt acert; en Vilar, E; ens feu un «Puch» molt ajustat; aixís com fou també meritíssim y digne d'aplausos el paper d'«Antonet» coniat al jove Vilar (Ll.) el senyor Davi, Prat y Reig molt atents als conjunts y dient amb forsa voluntat sos respectius caudals. No molt correcte el senyor Mas.

Exquisidíssim el treball de les senyoretes Baró y Riera en els personatges de «Cecília» y «Lina» respectivament. Perfecte l'execució de «Leonor» per part de la senyora Borralleras. Direcció y presentació digne d'elogi. La enhorabona.

—Ateneu de S. Lluís.—El diumenge propi passat tingué lloch en l'hostatje social d'aqueixa benemèrita entitat, una magnífica vetllada literaria musical a benefici dels pobres que auxillen les Conferències de S. Vicens de Paul. Després d'un programa variat y escullit en poesies y números musicals y discursos, y que fou tot força aplaudit. Se posà en escena el quadre líric-dramàtic degut a la ploma del senyor Maig Casanovas, *La nit de Nadal* que fou desempenyat pels noyetes Badia Foz y un altre que sentim no recordar, juntament amb els joves Juncà, Más y Batista; en l'obra aquesta es innagable que tots y cada hū hi posaren tota sa bona voluntat al moment d'executarla, més no es això solsament equivalent pera agrar-ne a son temps, el degut conjunt y colorit com requereix de ferho al intentar posar obres en escena. Per això una vegada més repetim que tot lo dit es de facil logro sempre y quant els encarregats dels respectius papers d'aqueixa dita obra, com de qualsevulla d'altre, sapi-gu'n el caudal que un s'encarrega e intentin en lo possible, interpretar la finalitat perseguida per son autor al donar vida teatral als seus personatges y el conjunt de que parlavam indispensablement se consegueix ensaijans ben ensaijat. Amb tot y els defectes senyalats abans, l'auditori força nombrós premià la tasca dels interprets amb un general aplauditment.

—Societat La Benèfica.—El dissapte propi passat a les nou de la vetlla, tingué lloch el benefici del conegut aficionat en Joan Alonso representant-se l'aplaudit drama de l'Angel

Guimerà, *Maria Rosa* y la joguina en un acte d'en J. Casulleras, *Amb dona... tots contents*. Hi prengueren part a més del beneficiat, les senyores Maria Hostau y Agna Viura, y els senyors Ventura, Martín, Davi, Cendra, Guibert y Gual.

Dites obres foren mal representades, sobresortint amb tot el beneficiat, qui tingué moments felissos, com al final del tercer acte, y les senyores Hostau y Viura en ses respectius papers de «Maria Rosa» y «Tomas», y el senyor Tomás Martín en el personatge de «Bador», sostenint la situació, y que malgrat els esforços que hi feren no pogueren posar remey a lo fluixa que fou la representació, fent que'l públic s'aburrís, acabant la funció a tres quarts de tres... de la matinada. Pera satisfacció del beneficiat devém dir que'ls senyors Cendra, Ventura y d'altres, ho feren tot lo malament que sapigueren, puig reñantse de que son directors d'altres clenchs artístichs, creuen qu'una obra com la *Maria Rosa* se pot posar en escena sens fer ensatjes. Això no es possible car totes les obres requereixen molta constancia y ferma voluntat pera estudiarles; consti que no'ls volèm ofendre.

Pera'l dia 23, s'anuncia la representació de l'obra en tres actes *Muralla de ferro*, baix la direcció d'en Llorens Ventura. Hi pendrà part la senyora Viura.

Pera el dia 25 baix la direcció del jove aficionat Agustí Martínez, tindrà lloch una extraordinaria representació del drama en tres actes d'en Ansel Guimerà *Terra baixa* y avans se posarà en escena una sarsuela castellana. Hi pendrán part les senyores Llorens, Viura, R. Benavent, C. Benavent y la nena Martínez. Ne parlarem.

—Clarís.—La colla d'aficionats d'aquesta societat, representa'l passat diumenge a la nit, l'hermós idili d'en Santiago Rusiñol *El Pati blau* y la xistosa farsa d'en Gíol *Comedia de comedies*. En la primera hi obtingueren forsa aplaudiments, a més del director senyor Figuerola, les celebrades actrius Maria Fortuny y Adela Arasa, s'estrenà una magnífica decoració pintada pels senyors A. Castañé y C. Alfonso, que sigué rebuda amb complerta aprovació per part de tot el públic. La presentació bona.

En *Comedia de comedies* hi sobresortí en primer lloch, el senyor Ventura, qui feu les delícies de la concurrencia. Els demés ajudaren al conjunt, que sigué notable.

GRACIA.—Ateneu Gracienc de U. F. N. R.—El passat diumenge dia 19, la companyia que dirigeixen els senyors Gené-Tort, posà en escena les aplaudides obres *Juventut* de l'Iglesias y *Gent d'ara* d'en Coca.

En la primera s'hi distingiren notablement la senyoreta Colóm y els senyors Tort y Toll,

éssent secondats discretament per la senyora Serradell y els senyors Gené (J.), Pujol y Fiol.

En *Gent d'ara* s'hi lluhiren de debò tots els interprets especialment els senyors Gené (J.) y Tort. El senyor Fiol que per indisposició del senyor Gené (F.) tingué d'encarregar-se del paper a darrera hora sortí del pas molt discretament. La senyora Cammany estava molt baixa de tò.

La Margarita.—Baix la direcció del senyor Calmell se posaren en escena el passat diumenge les obretes *Gent d'ara* y *Coses del oncle*. No gaire afortunada estigué en llur treball la senyora Cama y N. R., en cambi la senyoreta Colóm y senyors Calmell, Cabanyes y Regàs, feren una tasca profitosa, el demés secondaren bonament.

Societat «L'Artesa».—Després d'una comedia castellana en tres actes, se posà en escena el passat diumenge la comedia en un acte de l'Ignasi Iglesias *La colla d'en Pep Mata* dessempeñada discretament pels elements d'aquest quadre escénich.

Centre Moral Instructiu.—*L'Hereuet de la ferreria* y *De Pelagalls a Barcelona* son les obres posades darrerament en escena y amb un acert admirable, per part de tot el quadre escénich de la casa.

SANT GERVASI.—Centre Autonomista Català.—Amb la mateixa interpretació que la primera vegada và tenir lloch diumenge passat en aquest centre, la segona representació de l'obra romàntica en quatre actes *La Reyna Jove*.

Ateneo.—*Papà Ministre* drama en tres y *Sirena marina* en un acte, foren les obres que tant magistralment posaren en escena el passat diumenge els senyors Capafons y Sala.

Tant en la primera com en la última estigueren enmollats en llurs papers, ademés dels dos directors la senyoreta Nogaret y els senyors Clariana, Castellí y Vilaplana.

Societat La Nova Estrella.—El passat dissapte dia 18 tingué lloch en aquesta entitat l'estrena de la comedia en tres actes y en vers, original del celebrat escriptor en Manel Grasas, *Aucells aixelats*.

Al ressenyar les dos primeres estrenes que anteriorment dit senyor Grasas ens oferí, no'ns equivocarem al entreveure en el esmentat senyor una veritable esperança pera la dramàtica catalana.

La prova d'estudi que el passat dissapte se feu de la seva obra *Aucells aixelats*, comedia satírica en tres actes y en vers, confirma nostre anterior suposició. Ja no pot demanarse més en un autor que comensa per allà hont molts no acaban. La seva producció està saturada de una sátira punxant, mortificadora a voltes, però sempre oportuna, frescal y graciosa.

Els versos (alexandrins tots ells) acrediten amb ses sonoritats, un dominador excel·lent de la tècnica en aquest difícil art.

L'argument, que's una troballa, està desenrotllat amb tanta maestría que a cada nova escena fa créixer l'interés del auditori. Voldriem poguer detallar-lo, però la ja proverbial manca d'espai ens ho veda.

Parlaré de la execució. En primer lloc cal felicitar al expert director senyor Francesc Guasch per la activitat inquebrantable i el talent que ha demostrat posant l'obra amb tota cura.

La gentil senyoreta novella i ja aplaudida actriu Dolors España interpretà el paper de «Pastorella» amb molt coneixement del natural imitant tot lo possible l'aucell d'aquell nom; en l'escena idíl·lica del segon acte estigué divinement amb el senyor Ferrán que feya de «Gatz». El senyor Grasas, estigué tota l'obra encaixat, dient els versos sense esforços i amb escola envejable; com a actor sigué també aplaudit. Els senyors Sala i Casadesús en els papers de «Merles» sempre barallant-se per assolir els millors llocs ahont se topaven; la batussa del final del final del acte primer els valgué una ovació. Els demés interpretes senyors Permanyer, Romera i España identificats en «Els tres lloros» aixís com els altres actors encarregats d'auells diversos, molt en caràcter i arrodonint el conjunt. Els chors interiors de «Serenos y Vigilants» tingueren que repetir-se tres vegades, mercès al acert amb que sapigué executar-lo amb armonium sa propia autora senyoreta Dolors Bis. També fou molt aplaudit el treball del senyor Roca qui expressa amb la «Garsa» tota la codícia que requereix aquell auell.

De les tres decoracions que s'estrenaren no sabríem quin considerar com a millor, estan molt en harmonia amb l'ambient que l'autor volgué donar a l'obra, justes de tons i tenen quelcom d'ensomni dolcís. La del segon acte sobretot fou rebuda amb sorollosos aplaudiments obligant a sortir al seu autor senyor Ramón Saladich i al maquinista senyor Tour.

POBLLET.—Ateneu Regionalista.—El passat dissapte, dia 18, tingué efecte el benefici de la dama jova senyoreta Josepha Roca amb el drama en quatre actes d'en Rusiñol, *La Mare*.

En la execució, que deixà molt que desitjar hi s'bossorjia a més de la beneficiada els senyors Rodrigo y Martell. També va agradar-nos l'encarregat del paper de «Sr. Mestre» quin nom sentim no recordar. En Jordà (A.) feu un «Albert» a la perfecció, ja no pot demanar-se més naturalitat a un aficionat. La senyoreta Cama estigué insuperable en el paper de «Isabel». El senyor Roca encarregat del paper de «vell forner» va pastar el pa molt moreno. Del's demés, val més no parlar-ne en

bé d'ells mateixos. La presentació descuidada i la direcció res més que mitjana.

La senyoreta Roca, fou objecte de moltes felicitacions essent obsequiada amb valuosos regals.

Dels nostres Corresponsals

Sobrant de la setmana passada

SABADELL.—Centre Sabadellès.—El diumenge a la vetlla i en mitj de nombrosa y selecta concurrència, tingué lloc la representació del drama *El Mas perdut*. Dintre la manca d'ensaig y estudi, se distingiren per son acert y encaix, els senyors Gombau y Soler. En la part de la dama la senyora Pujol deixà molt que desitjar. El senyor Colominaa bé. La hermosa *Marina* del Apeles Mestres fou interpretada regularment, sobressortint el senyor Colominaa y el senyor Gombau, qu'en el paper de «Patuya» logrà convèncer un xich, no del tot encara, puig li mancà energia. En Soler amb el «Quirze», y la senyora Pujol amb «Remey» acceptable amb discreció.

Del «Roigets» no'n parlaré pas!

S'annuncia una estrena.

—Societat Colón.—Diumenge degué representar-se per la companyia Fainé-Cunillé, el gran drama d'en Guimerà *Terra Baixa* y la comedia *Els Tres toms*.

PREMIÀ DE MAR.—Associació Catalànica.—El diumenge prop-passat, tingué lloc en aquest teatre una funció que la companyia d'aficionats d'aquesta entitat va organisa per la agrupació Infantil, representant les obres d'en Rius y Vidal *Noblesa d'anima*, *Lo Baylet de la Masia* y el diàlech d'en Joseph Asmarats *Lo Ball Infantil*. En la primera de les obres varen lluhirshi amb gran admiració de tothom, els nens Pepet Durán y Miquel Sia y Pere Durán, en els papers de «Enric», «Dionís» y «Tomàs» respectivament. Els demés noys, bastant ajustadets. En la segona tornaren a ferse aplaudir els nens Durán (J.) y Plà (B.); els demés bé.

El diàlech fou molt ben declamat per la nena Carbó (J.) y el noy Plà (B.) notante un bon xich que prosperen cada dia més els nostres petits aficionats, logrant-se uns ben merecuts aplausos. Pera completar més el programa, se posà en escena el diàlech de J. Miralles Salvà, que porta per nom: *Escultures de marbre* essent representat mitjanament pels joves aficionats senyors Jaume Moya y Marián Devesa: al final foren molt aplaudits. També, segons el programa, devia representar-se el manólech *En Tarregada*, amb gran creació (segons deya el programa), el qual havia de representar-lo el jove B. Durán, que no hi va compareixer. Formalitat, senyor Durán!

D'aquesta setmana

RIPOLLET.—Teatre Aliansa.—La companyia d'aficionats d'aquesta societat organisa el dia 12 d'aquest mes una funció extraordinària de broma posant-se en escena les obres *Municipal de puri*, *A cal callista*, *Joan Trapella*, *Lo promés de la Carmeta* y *La deria*

de *Don Pau*. En aquestes obres qu'hi prengueren part tots els aficionats de costum s'hi distingí especialment el senyor Farrés en *La deria de Don Pau*, veyentse obligat pels repetits aplaudiments a repetir algun parlament. Els demés bé com de costum, conseguint posar en bon lloch el nom d'aquesta societat.

Pel diumenge de Pasqua s'organisa una gran vetllada i es posarà en escena *Amor de pare y Mala nit* y en l'intermedi el senyor Mogas representarà el monòlech d'en Guimerà *El mestre Olaguer*. El local serà ricament ornat a la venesiana i durant els intermedis un renombrat quintet executarà les pessets modernes de més èxit.

Ja'n donem detalls.

LA BISBAL.—L'Escut Emportit.—*Una mort ressuscitat* y *El dos barbers* foren les obres representades per la Secció Dramàtica de l'entitat en la vetlla del 16. Abducs obtingueren molt bona interpretació, en particular l'última a càrrec dels senyors Bosch, J. y Matas, Fr. La nombrosa concurrència no escassejà els aplaudiments. Acabà la vetlla amb un lluhit ball de societat.

BADALONA.—Sala Picarol.—Organisada per diferents entitats polítiques y culturals s'ha celebrat una funció benèfica a favor dels joves d'aquesta ciutat que es troven al Morroch. L'Estol Artístic de la U. F. N. R. que dirigeix en Tomás Guardia posà en escena el drama romàntic de don Angel Guimerà *La Reyna jove* obtenint una discreta interpretació. El divertit saiet de en Jacint Capella *La planzadora* siguié molt celebrat. El programa ompli els desitjos de la gran gentada que hi assistí y els aplaudiments no escassejaren.

RUBÍ.—Teatre Domenech.—El passat diumenge dia 19 tingué lloch en aquest teatre una lluida funció organitzada per els aficionats de la Joventut Nacionalista representantse *Joventut* y *A casa modista*. Abducs foren posades en escena per la senyoreta Ortíz y els senyors Boada, Sabó, Pujol, Rovira, Codina y Abril. En la interpretació no podem fer diferències puig tots estigueren molt bé.

VICH.—Joventut Antoniana.—Dijous, diada de l'Ascensió, els aficionats d'aquesta societat representaren el drama den Pere Boquet *Com les Olives*. En el desempenyo se distingiren notablement els senyors Font, Escusa y Vila en els papers respectius de «Jordi» «L'Avi Ciscó» y «Manel». Per fi de festa els senyors A. Vila; F. Codina; F. Brunet y Ll. de G. Rossich posaren en escena la gatada *La nit de Totsants*. Foren molt aplaudits per la nombrosa concurrència que omplia el local.

MOLLET.—Ateneu.—La Companyia que dirigeix el jove actor Santacana ens presentaren les obres *L'Oncle Rector* y *Flores y Violes*, que obtingueren una bona interpretació.

ARENYS DE MUNT.—Centre Dramàtic.—A benefici de don Joan Moravilla tingué lloch l'estrena del drama en tres actes y en prosa de don Joseph Miranda *Somni de Vida*. L'obra qu'es la primera d'aquest autor, adoleix dels defectes propis de qui no està versat encara en escriure pel teatre. L'argument es senzillíssim y la construcció escènica ignoscent. L'interès va anar poch segura, sobressortint tant sols

els senyors Miranda y Riera. La concurrència va apludir tots els finals d'acte y l'autor tingué que sortir a l'escena al final de l'obra. Seguidament s'estrenà el monòlech *Abandonat* del mateix autor y que recità molt bé el nen Josep Rucarols a qui el públic tributà una llarga ovació. Per final va representarse *Tal hi oí qui no s'ho creu*.

SANT FELIU DE GUIXOLS.—Salón Novedades.—Dilluns passat dia 13 del corrent la companyia que dirigeix el notable primer actor Antonio Píera y de la que forma part la primera actriu Carmen Rovira. Ens posà en escena la comedia en tres actes *El misteriós Jimmy Samson*, original de Armstrong y traduïda al català per en Charles Costa, en quin desempenyo se posaren en primer terme la senyora Rovira, la senyoreta Morer y els senyors Píera, Socías y Munt-Roses, fent els demés lo que calia per el bon desempenyo de l'obra.

LLINAS.—Teatre Popular.—Agrupació Grechs Grads A càrrec d'eixa agrupació se representa per segona vegada lo drama en tres actes titolat *Lo part de salvació*. El diumenge dia 12 festa de la Germanat, va esser representat amb mes acert qu' el dia de l'estrena distingintse la senyoreta Teresa Cuch en son paper de «Sofia» siguent ben secundada per els senyors Suriñach, Cebrian, Teixidor, Baixeras, Pere Bruguera y Cervera.

La Direcció a càrrec de D. Joseph Suriñach, acerta da lo mateix que la presentació.

Desitjariem veurels amb obres de mes importància.

Se reparteixen en aquest número, y corresponen als nostres suscriptors, els plechs 1 y 2 de l'aplaudida comedia

Total, res.

Ens cal fer constar que

Total, res

vist representar, resulta tant amè y entretingut, que ns varem enganyar al calcular les seves dimensions.

Total, res

resulta molt més llarch de lo que sembla en el teatre, y per això varem creure que podríem publicar

Total, res

en un sol número, amb cobertes y tot.

Total, res

acabarà de publicarse, amb cobertes y tot, en el número vinent, comensant a publicarse en ell

L'Inocenta

tragedia d'en Puig y Ferrater.

S'ha format una notable companyia dramàtica per representar les obres del «Gran Guinyol en Català» dirigida per el actor Santacana.

Per excés d'original no hem publicat en aquest número les seccions d'*Arts Plàstiques* y *Correu de París*. Aniràn en el pròxim.

Sigué una cosa verdaderament notable, l'espectacle ofert, per l'Agrupació Choral de la Casa del Poble amb la seva secció infantil, convertida en orfeó per l'infatigable mestre en A. Castells Casas, en la casa del Poble del districte V. Aquesta agrupació es proposa celebrar de tant en tant, concerts en els centres populars de totes les barriades, donant a conèixer als humils, lo que avuy sols es patrimoni de les classes adinerades. La musica catalana, es altament captivadora sortida dels llabis d'aquells fills del trevall y d'aquella massa infantil tant ben dirigida y seleccionada pel seu benvolgut mestre en Castells Casas.

Entre les moltes y variades composicions qu' es cantaràn, recordem *La Maquinista* y *La gratitut* d'en Clavé; *Cançó de la puça* de Beethoven, *Els bons companys*, de Narcisa Freixas, *Rosa de bardica* de Schubert; *Salut als cantors* de Thomas, *Brindis* de Mozart y *Jorn de festa*: aquesta darrera, estrena, original d'en Castells, lletra d'en Rossend Llurba, sigué acullida amb forsa aplaudiment per lo que hi hagué necessitat de repetirla.

Encoratjém la notable idea d'aquets concerts, ahont el bon gust y l'art del poble, es troba tant en consonancia amb el mèrit de les produccions que cantan.

Hem sentit a dir que l'eminent actor senyor Gimenez ha estat contractat per la vinent temporada al teatre Romea d'aquesta ciutat ahont trevallarà amb el senyor Larra y la senyora Badia. Així mateix se diu que'l senyor Villagómez anirà l'hivern vinent al teatre Principal.

Doném aquesta nova a títol d'informació,

car entre empresaris y actors no's poden donar per certes les coses fins que's veuen.

Dimars passat arribá de Saragossa, després d'una brillant campanya, la companyia de don Miquel Rojas, que ha actuat durant la passada temporada al teatre Apolo d'aquesta ciutat. Dintre poch, marxaràn a Igualada hont l'any passat obtingueren un gran èxit en tots sentits.

Ahir degué tenir lloch en l'Ateneu Gracienc d'U. F. N. R. l'anunciada conferencia del molt distingit crítich de teatres don Alexandre Plana sobre *Orientacions modernes en el Teatre*.

Ne parlarem degudament.

Han comensat els ensajos de la grandiosa obra *La festa del blat*, pel quadro dramàtic del «Ateneu Obrer III Districte», y que dirigeix l'aficionat senyor Narcís Perbellini, per donar lloch al mes de Juny la segona representació del Concurs, obert amb èxit immens en aquesta nostra Revista.

Les lletres espanyoles, Espanya entera, estan de dol per la mort de l'einentíssima personalitat qu'es deya don Marcell Menéndez y Pelayo. Els diaris s'han cuidat aquets dies de recordar la portentosa obra d'aquet colós, gloria d'un poble.

Tothom sab que'n Menéndez y Pelayo vá estudiar en l'Universitat de Barcelona y que's declarava amb goig deixeble del nostre Milà y Fontanals. La seva obra es tan vasta y profunda que fora una falta de respecte incalificable el volguerne donar una llengua dea en quatre ratlles. Deixém per les persones competents aquesta tasca y concretém-nos tan sols en associarnos al dol general.

De Societats

El dia 2 del pròxim mes de Juny en el «Circol de Sans» serà representat *Magda* per la senyora Xirgu, acompanyada de valiosos elements del teatre Principal.

Pel pròxim mes de Maig, tenen anunciada en el «Círculo de Unión Liberal del Distrito VII una representació extraordinaria de *El Detective Sherlock Holmes*, per la companyia d'aficionats que dirigeix en Ricart Palmerola. Hi ha també en preparació pel mes de Juny, un programa compost de la comèdia den Crehuet *Flors y Violes* y l'estrena de *Pastoral* -la del nostre company Lluís Capdevila.

Atentament invitats per la Junta del «Ateneo Obrero» de Sant Andreu, el diumenge passat assistirem a n'aquest Centre de Cultura, ahont se celebraren dugues festes ben simpàtiques; La festa del arbre y XVII aniversari de sa fundació. De la primera no'n farem ressenya per ser tasca que no'ns pertoca. De l'altre sí, ja que fou un espectacle artístich. Els tenors senyors Rodríguez y Figueras; baritons senyors Cortés y Giralt, cantaren amb gust exquisit fragments d'òpera y demés, seguint acompanyats a piano per els mestres Sr. Toledano y la Sta. Marqués. Foren tots ells aplaudits calurosament. La Banda de guitarres y bandurries «La Palma Andresense» amb pesseres escullides del seu repertori, es guanyà les simpaties de l'auditori que li tributà forts aplaudiments. Recitaren treballs literaris els alumnes d'aquest Ateneu, nens Sacases y Jordi; nenes Llorens y Ros, agradant molt. Llegiren poesies els senyors Vilà y Ollé, que foren molt aplaudits. El senyor Llach fou l'hèroe de la festa llegint amb veritable maestría el treball de l'Apeles Mes-trer *El guarda agulles*.

La concurrencia nombrosíssima.

CORRESPONDENCIA

H. N. y M. : Acceptat—*Pep Buscàire* No'l podem complaure en cap sentit y ho sentim.

—J. M. : Sentim no poderlo complaure —A. V. M. : Vostè té esperit poètic y es llàstima que no cuidi més el llenguatge. Envihi altres coses que potser el podrèm complaure. —E. T. A. :—29 Abril 1912—Vulgarot, senyor meu, vulgarot.—T. H. : Anirà—E. A. N. Ens ratifiquem en que vostè té bona ortografia però no es escriptor. Sentim que's molesti escribintnos perque no hem de canviar de criteri.

—M. O. Acceptats tots dos. Tingui un poch de paciència y ls veurà publicats.

Nota Administrativa

Recordem als subscriptors de DE TOTS COLORS de fora de Barcelona, que no han pagat encara l'import de la subscripció del corrent trimestre que procurin ferho lo més aviat possible si volen continuar rebent el número amb la mateixa puntualitat de fins avuy. Repetim que'l pàgo poden ferlo a n'aquesta administració en segells de correu de 5, 10 ó 15 centims.

Imprempta de BARTOMEU BAXARIAS

Alt San Pere 17 int. Barcelona

S'ha posat a la venda la segona edició del monòlech de EDGAR POE

COR DELATOR

aquesta narració extraordinaria està adaptada a l'escena, pel distingit literat don A. ALBERT TORRELLAS

Pren de cada exemplar: 25 céntims.

Els subscriptors y compradors del DE TOTS COLORS, mitjantsant la presentació d'un dels volúms de la nostra Biblioteca, podran adquirirlos per el peu de 15 céntims.